

MĂNĂSTIREA DINTR-UN LEMN 28-29 iunie 2014

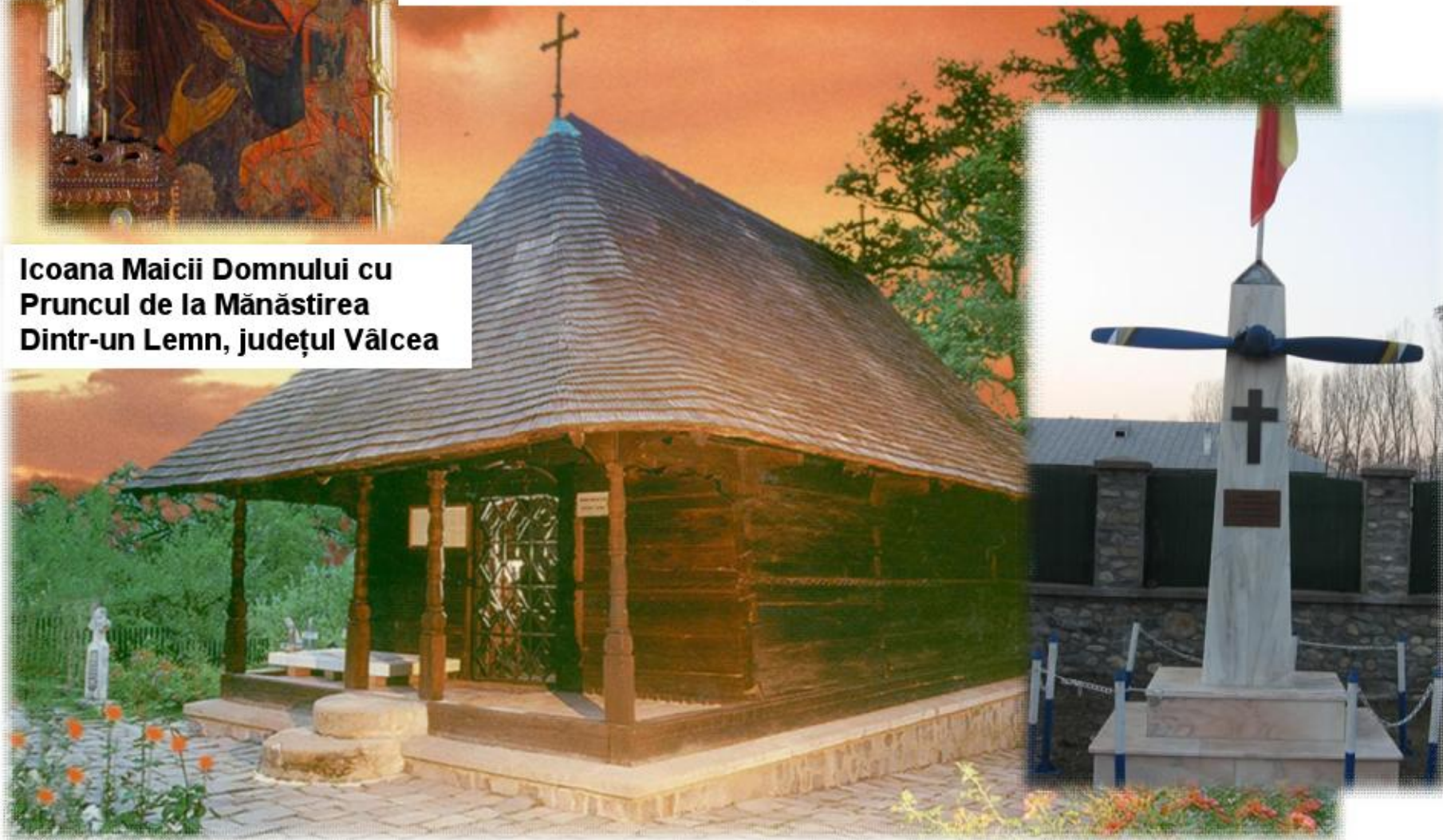


***Simpozionul organizat de Centrul de Cercetare și
Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata
României „General Paul Teodorescu”, ediția a II-a***



Dupa restaurarea din 1938-1940, făcută de Ministerul Aerului si Marinei, acest ansamblu monahal a devenit in mod simbolic altar de inchinare pentru aviatori si marinari.

Icoana Maicii Domnului cu Pruncul de la Mănăstirea Dintr-un Lemn, județul Vâlcea





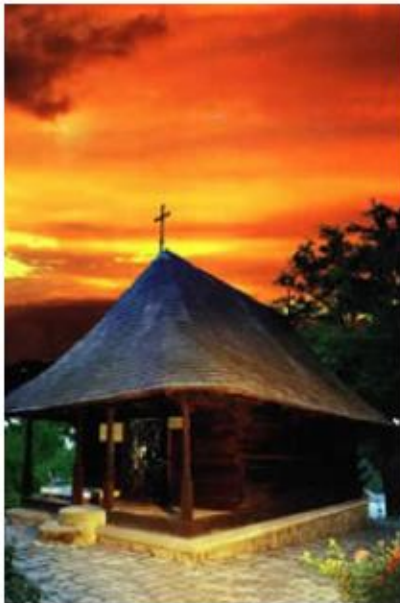
Am avut marea bucurie ca reprezentantă a Asociației Județene Argeș Basarab I a CMRR să particip în zilele de 28-29 iunie 2014 la Simpozionul Organizat de Centrul de Cercetare și Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”, cea de a doua ediție.

Cu acest prilej s-a lansat și prima revistă a Centrului „**MISIUNEA**”. Pasiunea mea pentru istorie am manifestat-o și în această împrejurare publicând la capitolul Restituiri, 2 articole din Revista Mitropolia Olteniei. Totodată am susținut o comunicare, prin care am evidențiat cât de necesară era pregătirea sufletească, religioasă a soldatului pe timp de război, pe care am ilustrat-o prin Ordinul de Zi, dat de generalul Bardan în ianuarie 1944, comandantul Diviziei 15 Infanterie. Am scos în evidență curajul bisericii în plin comunism, respectiv anul 1978 să publice în Revista Glasul Bisericii un material intitulat „Implicarea clerului în lupta poporului român pentru independență și dreptate socială”.

Simpozionul s-a desfășurat la Mănăstirea Dintr-un lemn, județul Vâlcea numită și **mănăstirea marinarilor și aviatorilor**, edificiu religios refăcut și înzestrat de Ministerul Aerului și Marinei între anii 1938-1940 sub coordonarea ministrului de atunci, **Paul Teodorescu** ce-și doarme somnul de veci în cimitirul lăcașului.

Această sesiune a adus și de această dată celor două instituții Armata și Biserica un omagiu meritat.

prof. Cornelia Ghinea

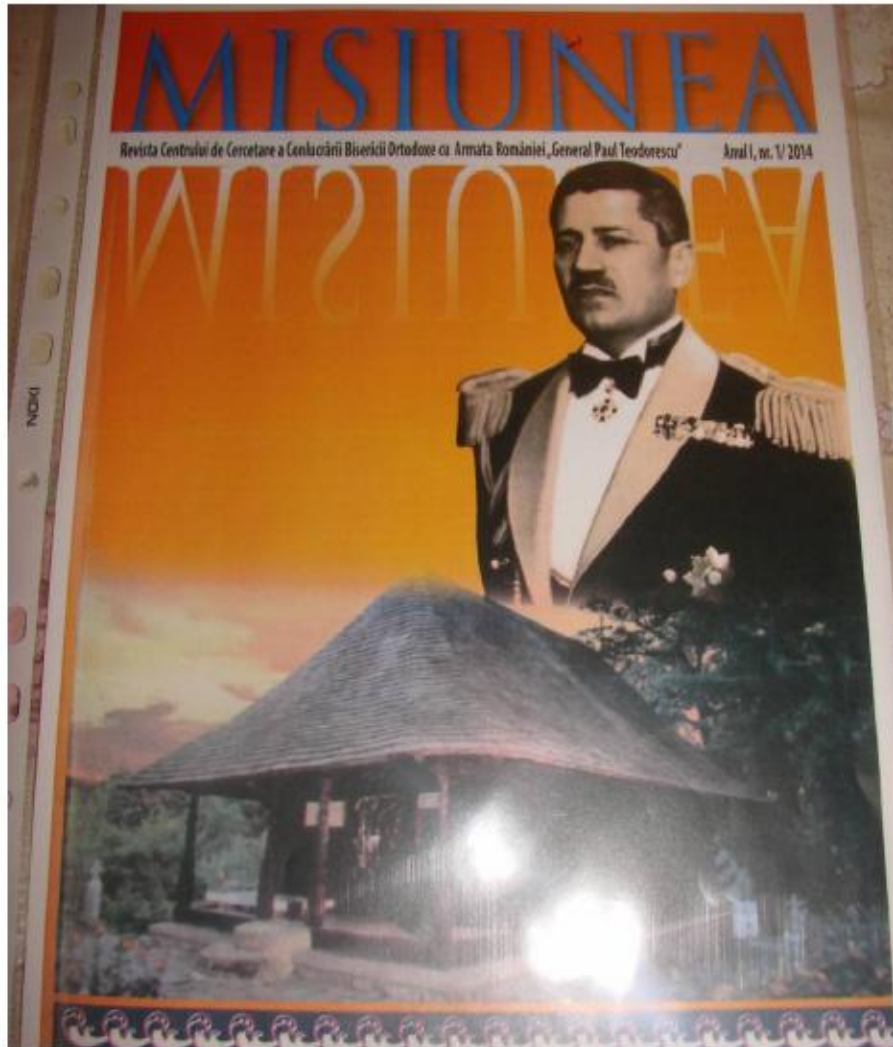




Paul Teodorescu (n. 28 iunie 1888, Bacău - d. 17 ianuarie 1981, Mănăstirea Dintr-un Lemn, județul Vâlcea) a fost un general român, membru corespondent (1938) al Academiei Române.

Generalul adjutant Paul Teodorescu este o personalitate de elită a Armatei Române, care, prin funcțiile pe care le-a ocupat, a avut contribuții deosebite în dezvoltarea și modernizarea învățământului militar, fiind inițiatorul construcției campusului Universității Naționale de Apărare „Carol I”. În calitate de ministru al Aerului și Marinei, între 1938-1940, a avut un rol decisiv în dezvoltarea Marinei și Aviației României. Este o perioadă în care, cel puțin pentru Marină, au fost lansate la apă importante nave precum puitorul de mine „Amiral Murgescu”. Tot în timpul mandatului său, a intrat în dotare nava-școală „Mircea cel Bătrân”. S-a ocupat de dezvoltarea unui nou port militar la Tașaul, iar tot lui i se datorează uscătoria de porumb din Portul Constanța”, a spus prof. univ. dr. Valentin Ciorbea

prof. univ. dr. Valentin Ciorbea.



**Pasiunea mea pentru istorie
am manifestat-o și în această
împrejurare publicând la
capitolul Restituiri , 2 articole
din Revista Mitropolia Olteniei.
prof. Cornelia Ghinea**

***„MISIUNEA”
primul număr al revistei lansată de Centrul de Cercetare
și Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României***

Episcopia Râmnicului și Argeșului

MAICA ARHIMANDRITĂ PAISIA VASILESCU, STAREȚĂ SPIRITUALĂ A MĂNĂSTIRII DINTR- UN LEMN, JUDEȚUL VÂLCEA, LA ANIVERSAREA A 90 DE ANI DE LA NAȘTERE (14 OCTOMBRIE 1880 – 14 OCTOMBRIE 1970)

Înzestrată de Dumnezeu cu o viziune clară asupra vieții monahale, stăpânită în permanență de dorința trăirii unei vieții curate, simple și devotate monahismului Bisericii și Patriei sale, Maica Stareță Paisia Vasilescu, timp de peste 60 de ani, și-a închinat viața slujirii Domnului la Sfânta Mănăstire Dintr-un Lemn.

Născută în București la 14 octombrie 1880, părinții săi Petru și Justina Stoenescu trecând curând la cele veșnice, Olimpia Stoenescu (Maica Paisia, căci acest nume îl purta înainte de călugărie) a fost crescută și susținută la școală de rudele sale apropiate: arhimandritul Pahomie și arhimandritul Grigorie Stoenescu și de mătușile sale: maica Glafira Stoenescu și Atanasia Pîrvulescu de la Mănăstirea Dintr-un

Sfintei Episcopii, nr. 1068/1922, soborul maicilor au ales stareță pe maica Paisia Vasilescu, în locul monahiei Teoctista Bădescu, demisionată.

Urmând distinselor starețe ale Mănăstirii Dintr-un Lemn (Sofia Căzănescu, 1760-1782, Platonida, 1819-1846 și altele), Maica Paisia Vasilescu a îndrumat cu multă stăruință, seriozitate și dragoste, viața duhovnicească și administrativă a mănăstirii timp de peste 44 ani, până în 1966 când a ieșit la pensie.

Maica Paisia s-a străduit până la jertfă să reimpăteze și să păstreze cu sfințenie vechile și tradiționalele rânduieli ale vieții monahale, întipărirându-le în același timp, pe cât a fost posibil, în sufletele ficelilor sale duhovnicești. Timp de aproape cinci decenii ea a reușit să introducă aici o ordine